

Γίνετε οικτίρμονες

Πρόλογος

Είναι γεγονός ότι όλοι οι άνθρωποι αρέσκονται ν' ακούν λόγια αγάπης. Από όποιον αγαπάτε, θέλετε να ακούτε αυτά τα λόγια της αγάπης και ιδιαίτερα το «Σ' αγαπώ».

Δείτε ένα παράδειγμα:

Μέσα σε ένα σπίτι ζει ένα αντρώγυνο και παραπονιέται η γυναίκα:

-Αφού ξέρω ότι μ' αγαπά, γιατί δεν μου το λέει;

Κι εγώ της κάνω την εξής ερώτηση:

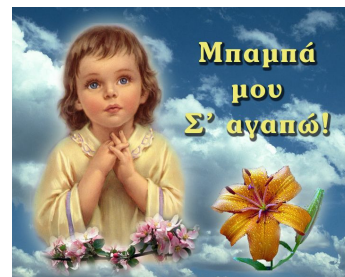
-Αφού ξέρεις ότι σε αγαπάει, γιατί εσύ επιμένεις να σου το λέει;

Και εκείνη μου απαντάει:

-Μα έχω ανάγκη να το ακούω!

Ο άνθρωπος τελικά έχει ανάγκη ν' ακούει λόγια αγάπης.

Το ίδιο ακριβώς είναι και ο Θεός, γιατί εμείς είμαστε οι εικόνες Του. Όπως εσείς χαίρεστε, αν ακούσετε, ότι ο Θεός επέβλεψε επί την ταπείνωσή σας και τώρα είναι από πάνω σας, κοντά σας και σας δίνει την αγάπη Του και σας λέει: «Παιδί Μου, σ' αγαπώ» και χαίρεστε, το ίδιο ακριβώς χαίρεται και ο Θεός, όταν ακούει από κάποιο παιδί Του, αυτή την γλυκιά λέξη: «Μπαμπά μου, Σ' αγαπώ».

Πόσο χαίρεται ο άνθρωπος, όταν ξέρει ότι ο Θεός τον αγαπάει

Είχα πάει κάποτε σε κάποιο μαγαζάκι για μια δουλειά και συνάντησα εκεί ένα παιδί το οποίο το γνώριζα. Εν τω μεταξύ τακτικά το είχα στο νου μου αυτό το παιδί και πολλές φορές στη θεία Λειτουργία ένιωθα την αγάπη και τη λατρεία του Θεού πάνω σε αυτό το παιδάκι και σκέφτηκα να του το πω. Μα πως θα του έλεγα, ότι ο Θεός τον αγαπάει πολύ; Ντρεπόμουνα λίγο, γιατί δεν το ήξερα τόσο καλά αυτό το παιδάκι.

Έτυχε λοιπόν εκείνη την ημέρα να βρεθούμε σε αυτό το μαγαζάκι και ήταν μάλιστα και μοναχό του. Τότε γύρισα και του είπα:

-Παιδί μου, θέλω να σου πω κάτι:

Θέλω να ξέρεις ότι πολύ σε αγαπάει ο Θεός! Πάρα πολύ σε αγαπάει ο Θεός! Και συγκεκριμένα νιώθω μέσα μου, ότι σαν άγγελό Του σε κρατάει στην αγκαλιά Του!

Συγκινήθηκε το παιδάκι και έβαλε τα κλάματα. Σε κάποια στιγμή μου λέει:

-Πόσο ανάγκη είχα αυτό να το ακούσω, γιατί νόμιζα ότι δεν μ' αγαπάει. Νόμιζα ότι δεν με θέλει, επειδή έκανα κάποια λάθη. Κι όμως εγώ Τον αναζητώ συνέχεια.

Επειδή είμαστε άνθρωποι αδύναμοι και κάνουμε χίλια δυο

λάθη, νομίζουμε ότι ο Θεός δεν μας θέλει άλλο. Αυτό είναι λάθος.

Αφού ανταλλάξαμε κάποιες κουβέντες εκεί, στο τέλος γυρνάει και μου λέει:

-Πέρασες πέντε λεπτά από εδώ, αλλά γέμισες την καρδιά μου για μήνες τώρα, γιατί μου αρκεί μονάχα να ξέρω, ότι ο ουράνιος Πατέρας μου με αγαπάει. Μου αρκεί μόνο αυτό. Αυτό μου δίνει κουράγιο, να αντέξω στη ζωή και να πολεμήσω.

Μου έδωσε να καταλάβω το παιδί αυτό, πόσο η καρδιά του ευφράνθηκε από δυο κουβέντες που είπαμε. Ούτε πέντε λεπτά δεν κράτησε αυτή η συνομιλία. Δείτε όμως το αποτέλεσμα. Πόσο τελικά χαίρεται ο άνθρωπος, όταν ξέρει ότι ο Θεός τον αγαπάει!

**Με αγωνία πάντα περιμένει ο Θεός να ακούσει
τα λόγια της αγάπης της καρδιάς μας, για να χαρεί κι Εκείνος**

-Όμως αναλογιστήκατε, πόσο ο Θεός αναζητάει αυτά τα πέντε λεπτά, που θα καθίσεις στην προσευχή και θα Του πεις λόγια γλυκά;

Εσύ χαίρεσαι να νιώθεις ότι ο Θεός σε λατρεύει.

-Αναρωτήθηκες όμως ποτέ, πόσο Εκείνος με αγωνία περιμένει αυτά τα τρία, πέντε λεπτά της προσευχής σου, για να ακούσει λόγια γλυκά, λόγια της καρδιάς, λόγια θεϊκά, ερωτικά, για να χαρεί;

Το μυστήριο της σχέσης ανάμεσα στους ανθρώπους, που είμαστε εικόνες του Θεού, και στον Θεό είναι μυστήριο λόγου. Δυο μεγάλα μυστήρια γνώρισα ότι είναι πάρα πολύ φοβερά: Το μυστήριο της σιωπής και το μυστήριο του λόγου.

-Ξέρεις τι σημαίνει να κρύβεσαι μέσα στην καρδιά σου και να επιβάλλεις σιωπή σ' όλα τα γήινα πράγματα;

Να πεις στοπ τώρα στις σκέψεις της επιβίωσής σου. Να πεις στοπ τώρα στο τι θα φτιάξω αύριο. Στοπ τώρα στις σκέψεις, το τι θα μου πουν και τι θα τους πω. Στοπ σε όλα τα γήινα. Να επιβάλλεις σιωπή σε όλες σου της γήινες επιθυμίες και μέσα σε αυτή την σιωπή να αφήσεις την καρδιά σου, σαν περιστέρι να πετάξει ψηλά στον ουρανό και να πεις:

«Τώρα είναι η σειρά μου, εγώ ο γιός Σου, θα μιλήσω με Σένα τον Πατέρα μου, με τον Θεό της καρδιάς μου».

Αυτή είναι η σιωπή, την οποία διδάσκουν όλοι οι Άγιοι, γιατί οι ίδιοι την έζησαν!

-Όλοι οι Όσιοι, που βρίσκονταν στις ερημιές, που βρίσκονταν μόνοι τους μέσα εκεί στις αετοφωλιές, στα ασκηταριά, τι νομίζετε ότι λέγανε; Με ποιον μιλούσανε;

-Μόνο με τον Βασιλιά της καρδιάς τους! Μόνο με το Θεό της καρδιάς τους!

-Ξέρετε πως το κατάφεραν αυτό;

-Επειδή επέβαλλαν πρώτα σιωπή στις γήινες μέριμνες.

«Γι' αυτό, λέει ο Θεός, εάν θελήσεις, παιδί Μου, να Μου μιλήσεις, θέλω να κάνεις αυτό που κάνετε μεταξύ σας. Όταν μιλάς εσύ με κάποιον και εκείνος σου απαντά, την ώρα εκείνη το μυαλό σου δεν είναι πουθενά αλλού, γιατί τον βλέπεις και σε βλέπει, του μιλάς και σου

απαντά. Το ίδιο ακριβώς κάνε, παιδί Μου, και μ' Εμένα. Όταν θα κοιτάς Εμένα δεν χρειάζεται να κοιτάς κάποιον άλλον ή να σκέπτεσαι κάτι άλλο. Μίλα Μου απλά:

«Πατέρα μου, έχω αυτό το πρόβλημα. Θέλω εκείνο το πράγμα». Εγώ, παιδί Μου, σαν Πατέρας σου, ξέρω τι πρέπει να σου δώσω, γιατί Εγώ σε γέννησα γιέ Μου, Εγώ σε γέννησα κόρη Μου. Εγώ έφτιαξα αυτή την καρδιά, που τώρα χτυπάει γλυκά μέσα στο σώμα σου. Εγώ ξέρω τι έχεις ανάγκη. Αλλά θέλω όμως να ξέρεις και συ παιδί Μου, τι Εγώ έχω ανάγκη. Περιμένω με αγωνία να ακούσω τα λόγια της καρδιάς σου, για να πάρω και Εγώ χαρά».

Εάν νιώσεις τον Θεό σαν Πατέρα σου, Εκείνος σαν Γονιός θα στέκεται πάντα δίπλα σου

Όμως το παιδί έχει την ανάγκη να βρεθεί με τον μπαμπά του και να του πει:

-Μπαμπά μου, δώσε μου χρήματα, γιατί θέλω να πάρω εκείνο. Μπαμπά μου, ξέρεις σκέπτομαι να κάνω αυτό. Εσύ τι λες;

Το παιδί τα λέει στον γονιό του, για να πάρει την ευχή και την συγκατάθεσή του. Να ακούσει τις θετικές σκέψεις του γονιού του, για να τις εφαρμόσει ή να βαδίσει ένα δρόμο δικής του επιλογής.

-Αυτό δεν κάνει το παιδί;

Όμως κάποιες άλλες φορές πάλι του λέει:

-Μπαμπά, σκέφτομαι να σπουδάσω αυτό και μετά να κάνω εκείνο. Εσύ τι λες;

-Μπράβο, παιδί μου, είναι καλή η σκέψη σου αυτή. Εγώ θα σε βοηθήσω.

-Αυτό δεν λέει ο γονιός;

-Ναι.

Αν είναι κάτι άσχημο, θα του πει:

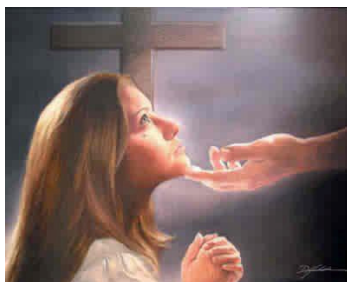
-Όχι, παιδί μου, αυτό είναι λάθος.

-Αν όμως είναι κάτι καλό, ξέρετε τι κάνει;

-Ιδρώνει, ξοδεύεται, αδειάζει τις τσέπες του, πολλές φορές δεν έχει να φάει, για να βοηθήσει το παιδί του να σπουδάσει, για να κάνει αυτό που επιθυμεί.

-Αυτό δεν είναι γονική προστασία και κατεύθυνση;

Το ίδιο κάνει και ο άνθρωπος στον Θεό:

«Θεέ μου, Σε παρακαλώ, βοήθησέ με σε αυτό το θέμα, έχω πρόβλημα. Βοήθησέ με όμως και σε εκείνη την υπόθεση».

Εάν Τον νιώσεις σαν Πατέρα σου, τότε Εκείνος θα επέμβει.

-Αν όμως, δεν Τον νιώσεις σαν Πατέρα σου, σαν τι θα σταθεί κοντά σου;

Μπορεί τώρα η κόρη σου Σάββα, να σταθεί το ίδιο μπροστά σου και να σου πει: «Μπαμπά μου, αυτό και αυτό σκέφτομαι» και το ίδιο να πάει να βρει έναν ξάδελφό της, έναν θείο της, έναν οποιονδήποτε συγγενή της και να του πει:

«Ξέρεις αυτό θέλω να κάνω. Μπορείς να με βοηθήσεις;».

-Μα, ποιος θα την βοηθήσει; Ο ξάδελφος, ο θείος της, ή ο πατέρας της;

Όσο και αν την αγαπούν λόγω της συγγένειας, δεν μπορούν να βοηθήσουν το παιδί.

Αυτό λέει και ο Θεός σε μας:

«Δεν θέλω, παιδιά Μου, να είμαι τίποτα άλλο για σας εκτός από ένα: Να είμαι η Μάνα και ο Πατέρας σας. Μίλησέ Μου, γιε Μου, μίλησέ Μου κόρη Μου, Είμαι η Μάνα σου και ο Μπαμπάς σου. Εγώ σε δημιούργησα και στην αγκαλιά Μου σε έχω».

«Γίνετε οικτίρμονες, καθώς και ο Πατέρας Μου οικτίρμων είναι»

Λέει ο Θεός:

-Ξέρετε τι είναι εκείνο, που προβληματίζει πολλές φορές τα παιδιά Μου;

Όταν κάνουν κάποια λάθη και νομίζουν ότι τώρα δεν ανήκουν πια στη καρδιά του Θεού Πατέρα.

Η ερώτηση μου είναι απλή:

-Γιατί τόσο πολύ αφήνουμε τον σατανά να μας πείθει, ότι με το να κάνουμε ένα λάθος είμαστε μακριά από το Θεό;

Ένα παράδειγμα:

-Εσείς παιδιά, δεν έχετε κάνει ποτέ λάθη;

-Ναι, έχουμε κάνει.

-Τι γίνεται όταν κάνετε λάθη και το μάθει η μαμά σας;

-Τι σας λέει;

-Τώρα, φύγε έξω από το σπίτι και μην ξαναπατήσεις;

-Υπάρχει μάνα, που το λέει αυτό εύκολα;

-Υπάρχει πατέρας, που το λέει αυτό εύκολα;

-Όχι.

Και εδώ είναι τώρα το παράπονο του Θεού Πατέρα:

-Πως είναι δυνατόν εσείς να είστε πιο φιλεύσπλαχνοι στα παιδιά σας και Με χαρακτηρίζεται Εμένα, τον Θεό σας, τον Δημιουργό σας, τον Πλάστη σας, τόσο σκληρό απέναντί σας;

-Πως Μου το επιβάλλατε αυτό;

-Θα μου πείτε, μα ποιος Σου το επιβάλλει;

Και βέβαια εμείς το επιβάλλουμε. Πολλές φορές εμείς οι πνευματικοί, που νομίζουμε ότι εκτελούμε το έργο του Θεού, γινόμαστε σκληροτράχηλοι απέναντι στα σπλάχνα του Θεού. Και ενώ νομίζουμε ότι εφαρμόζουμε τις εντολές του Θεού και διαχειριζόμαστε το έλεος του Θεού όπως εμείς νομίζουμε καλύτερα, κατ' ουσία όχι απλώς δεν διαχειριζόμαστε το έλεος και την ευσπλαχνία του Θεού σωστά, αλλά διαχειριζόμαστε εύκολα την πονηριά του σατανά.

-Ίσως να διερωτάστε και να λέτε, τι είναι αυτά που λέω;

-Είναι ο πόνος του Πατέρα, που βλέπει τα παιδιά Του να χάνονται! Είναι ο Πατέρας που βλέπει το παιδί Του να βρίσκεται σε κίνδυνο, γιατί βρίσκεται σε άλλη χώρα, κοντά σε έναν του συγγενή!

-Ξέρετε τι κάνει ο συγγενής του εκεί;

-Ξέρετε πως του συμπεριφέρεται;

«Παιδί μου, τώρα που είσαι μακριά από τον μπαμπά σου και την μαμά σου, εγώ θα σε επιβλέπω, εγώ θα σε προστατεύω και εγώ θα σου λέω τι πρέπει να κάνεις».

Και το παιδάκι αναγκαστικά, μια και είναι σε ξένο μέρος, είναι υποχρεωμένο να ακούσει κάποιους κανόνες, που θα του επιβάλλει ο μακρινός συγγενής του μπαμπά του και της μαμάς του. Ενδεχομένως να είναι και ο πιο κοντινός του συγγενής, η αδελφή ή ο αδελφός του πατέρα ή της μάνας του.

-Τι νιώθει το παιδί;

Ότι ο αδελφός του πατέρα του, ο συγγενής του, δεν το κοιτάει με αγάπη. Δεν καταλαβαίνει το πρόβλημα του. Και το παιδί έρχεται σε σημείο να πληγώνεται αφάνταστα και να λέει: «Αχ μαμά μου, που είσαι; Που είσαι μπαμπάκα μου; Στη μαμά μου και να φωνάξω και να γκαρίξω πάλι στην αγκαλιά της θα με κλείσει».

-Τολμάς τώρα να φωνάξεις σ' αυτούς μπροστά, έστω και αν είναι οι συγγενείς σου;

Αν τολμήσεις να φωνάξεις παραπάνω ή να εκφράσεις την πίκρα σου, το παράπονό σου, την αγωνία σου, την δυσκολία σου, ξέρετε τι θα σου πουν;

«Άκουσε παιδί μου, ή ακούς αυτά που σου λέω ή τράβα στην μάνα σου».

-Αυτό δεν γίνεται, σήμερα;

Ακριβώς το ίδιο γίνεται και με το Θεό. Πολλές φορές αναγκαζόμαστε να μετοικίσουμε σε άλλα μέρη και εκεί να αγωνιστούμε την πνευματική μας πορεία. Εκεί βρίσκονται συγγενείς του Θεού.

-Ξέρετε ποιοι είναι αυτοί;

Οι αρχιερείς, οι ιερείς, οι πνευματικοί πατέρες, οι ιεροκήρυκες. Καταφεύγουμε σε αυτούς, για να τους πούμε τον πόνο μας, την στεναχώρια μας, την πίκρα μας, την αμαρτία μας, το λάθος μας, την πτώση μας. Και εκείνοι αλήθεια τι κάνουν; Πως συμπεριφέρονται;

Αν είναι πραγματικά άνθρωπος οικτίρμων του Θεού, εάν είναι άνθρωπος ευσπλαχνικός, βλέπει τον πάσχοντα άνθρωπο, τον οποιοδήποτε αμαρτωλό, όπως τον βλέπει ο Θεός, με απέραντη ευσπλαχνία, με απέραντο πόνο, με απέραντη θλίψη. Ζει την αγωνία αυτού του παιδιού, σαν να ήταν δικό του παιδί.

Γι' αυτό το παιδί προσεύχεται, γι' αυτό θα αγωνιά και οι συμβουλές του θα είναι πολύ γλυκές. Δύσκολα θα επιβάλλει κανόνες και σκληρά επιτίμια. Με πολύ δυσκολία θα αφήσει μακριά από την Θεία Κοινωνία αυτό το παιδί, γιατί ξέρει ότι το

πληγωμένο παιδί, το αμαρτωλό παιδί, το παιδί που πέφτει σε χίλια δυο λάθη, έχει ανάγκη από ορό, έχει ανάγκη από στοργή, έχει ανάγκη από πολύ περίθαλψη, από πολλά χάδια, για να νιώσει ότι βρίσκεται σε καλά χέρια και τα καλά χέρια είναι μόνο τα χέρια της ευσπλαχνίας. Γιατί την ώρα που κάνουμε τα λάθη μας, έχουμε ανάγκη από ευσπλαχνία. Την ώρα που είμαστε γαλήνιοι, έχουμε ανάγκη από λατρεία.

Γι' αυτό βλέπεις η μαμά, όταν αγκαλιάζει ένα παιδάκι, δεν το αγκαλιάζει μόνο όταν είναι στεναχωρημένο, αλλά σε πολλές στιγμές της ζωής του, το αγκαλιάζει, το χαϊδεύει, το φυλάει. Και το παιδί νιώθει την αγάπη της μάνας του.

-Αλλά την ώρα όμως, που είναι πονεμένο, πληγωμένο, στεναχωρημένο, απηυδισμένο, απελπισμένο από χίλια δυο, τότε η αγκαλιά της μάνας, ξέρετε τι γίνεται;

Δεν γίνεται απλώς χάδι, δεν γίνεται απλώς στοργή, γίνεται ασφάλεια, γίνεται ευσπλαχνία.

Γίνεται αυτό, που λέει ο Θεός στο Ευαγγέλιό Του:

«Γίνεσθε ο□ν ο□κτίρμονες καθ□ς κα□ □ πατ□ρ □μ□ν ο□κτίρμων □στίν».

-Ξέρετε ποιους ζητάει να γίνουν οικτίρμονες;

Πρώτα να γίνουν τα παιδιά Του, εκείνοι που διαχειρίζονται το έλεος και την ευσπλαχνία Του, οι πνευματικοί Του. Γιατί τέτοιες ώρες δύσκολες που έρχονται, οι άνθρωποι απελπισμένοι θα ψάχνουν να βρουν έναν άνθρωπο να ξεκουραστούν, έναν άνθρωπο να πουν μια κουβέντα, έναν άνθρωπο να τους ασφαλίσει μέσα στο έλεος και στη στοργή του Θεού, έναν άνθρωπο να τους δώσει χαρά, ελπίδα και ειρήνη, να τους δώσει το έλεος και την ευσπλαχνία Του.

Αλίμονο τότε στον άνθρωπο εκείνο, που δεν θα πέσει σε ευσπλαχνικά χέρια πνευματικού, γιατί τότε εκείνος, αντί να τον δει σαν δικό του παιδί, που θα το πονέσει, θα το δει σαν ένα ξένο, που θα πρέπει να υποβάλλει τους νόμους και τους κανόνες δήθεν του πηδαλίου, λες και όταν φτιάχνουμε το πηδάλιο σε ένα καράβι, το έχουμε μονάχα να κοιτάει μπροστά. Λες και δεν στρίβει ούτε δεξιά, ούτε αριστερά. Μα τα πηδάλια γι' αυτό υπάρχουν, ανάλογα με τους υφάλους, ανάλογα με το τι βρίσκεται μπροστά σου, να έχεις την δυνατότητα να το γυρίσεις και λίγο δεξιά και λίγο αριστερά, για να ξεφύγεις. Αν δεν το κάνεις, θα πέσεις σε ξέρες.

Και έτσι λοιπόν φτάσαμε στο σημείο σήμερα πολλά παιδιά που αναζητούν τον Θεό, πολλά παιδιά που αγαπούν τον Θεό, πολλά παιδιά πληγωμένα από τα λάθη και τις αμαρτίες τους να αναζητούν την καρδιά του Θεού και να μην την βρίσκουν.

-Ξέρετε γιατί;

Γιατί δεν την δίνουν πλέον οι πνευματικοί. Με τα φοβερά επιτίμια που βάζουν και με το να λένε στα πληγωμένα από τις αμαρτίες παιδιά:

«Έτσι πρέπει να κάνεις και αν δεν το κάνεις αυτό, μην ξανάρθεις σε μένα».

-Ποιος πατέρας θα πει στο παιδί του:

«Αν δεν το κάνεις αυτό, παιδί μου, μην ξανάρθεις σε μένα»;

-Αυτό το θεωρούμε πνευματικότητα; Ή μήπως είναι σκληρότητα;

Φθάσαμε στο σημείο πλέον, να θεωρούμε πνευματικότητα, ό,τι σκληρό και απάνθρωπο υπάρχει για την ψυχή, που να εκδηλώνεται από τον πνευματικό στο παιδί με το χειρότερο τρόπο, να απαγορεύουμε σήμερα στα παιδιά, με χίλιες δυο προφάσεις, να μεταλαβαίνουν.

Η ευσπλαχνία του Θεού εκφράζεται μέσα από Το Σώμα και το Αίμα του Υιού Του

-Μα αλήθεια, ποια είναι η φοβερή δύναμη ενός παιδιού;

-Η αγκαλιά της μάνας του και το φαγητό που θα φάει.

Πες ότι είσαι στην αγκαλιά της μαμάς σου, σ' αγαπάει, αλλά δεν σε βάζει στο τραπέζι να φας μαζί της, πως θα ζήσεις; Μπορείς να ζήσεις;

-Όχι.

Τρία πράγματα σου χαρίζει η μαμά σου, την αγάπη της, το φαγητό της και τον ύπνο στο σπιτάκι της.

-Εάν δεν νιώσεις την δικιά Του την αγάπη και αν δεν σε βάλει να φας στο τραπέζι το Σώμα και το Αίμα του Γιού του Θεού, πως εσύ θα έχεις δύναμη;

-Και αν δεν σε βάλει μετά στο κρεβατάκι του σπιτιού Του, που είναι η καρδιά του Θεού, πως θα ξεκουραστείς;

-Αν δεν σε αναπαύσει ο Θεός στην καρδιά Του την ευσπλαχνική, εσύ πως θα ξεκουραστείς;

-Είδες κανέναν άνθρωπο να μπορεί να αντέχει τρία μερόνυχτα χωρίς να κοιμηθεί, εύκολα;

Δοκιμάστε να μην κοιμηθείτε δυο-τρεις μέρες και θα δείτε.

Επομένως τα βασικά που χρειάζεται ο άνθρωπος για να επιβιώσει είναι η ευσπλαχνία, που εκφράζεται μέσα από τρία πράγματα:

Το ένα είναι να είσαι στην καρδιά της μάνας σου, να νιώθεις την ασφάλεια της. Το δεύτερο είναι να νιώθεις το φαγητό που σου δίνει με πολύ αγάπη η μαμά σου, γιατί οποιοσδήποτε ξένος θα σου το χτυπήσει. Και το τρίτο να κοιμηθείς στο κρεβατάκι του σπιτιού σου, κάτω από το χάδι της μάνας σου, την ευλογία της μάνας σου και του πατέρα σου. Τότε πράγματι γεμάτος χαρά θα πεις: «Αχ είμαι στο σπιτάκι μου!».

Αυτό γίνεται στο ναό του Θεού, για εκείνες τις ψυχές που είναι ερωτευμένες με το Θεό και έρχονται για να γίνουν ένα με τον Θεό Πατέρα και να Του πουν:

«Πατέρα έρχομαι εδώ γεμάτο λάθη και αμαρτίες. Αλλά έρχομαι σε Σένα, που είσαι ο Πατέρας μου, είσαι η Μάνα μου!».

Δεν φοβούνται μην τους διώξει ο Θεός. Δεν φοβούνται μην τους πει:

«Παιδί μου, είσαι πολύ αμαρτωλός, φύγε από δω, άλλαξε ζωή και μετά έλα σε Μένα».

-Μα, ποιος μπορεί να αλλάξει ζωή μακριά από τον γονιό του;

-Μπορείς εσύ να αλλάξεις ζωή, όταν στερείσαι τη στοργή και το χάδι της πατρικής στέγης; Δεν γίνεται!

Γι' αυτό σήμερα είναι μεγάλο λάθος, που πάρα πολλά παιδιά που αναζητούν τον Θεό της καρδιάς τους, στερούνται την Θεία Κοινωνία, ακόμα και από πνευματικούς που επιβάλλουν αυστηρούς νόμους και δεν έχουν καταλάβει, ότι κανείς δεν τους δίνει το δικαίωμα να διαχειρίζονται την ευσπλαχνία του Θεού με τόση σκληρότητα.

-Αν κατηγοράμε κάποιον, πως είναι αμαρτωλός, γιατί δεν έχει τη Χάρη του Θεού και δεν έχει το κουράγιο να αντέξει, τότε ποιος είναι εκείνος από τους πιο μεγάλους μέχρι τους πιο μικρούς, από τους Αρχιερείς μέχρι τους απλούς μοναχούς και τους ιερείς, που θα μπορούν να πούνε, ότι πάντα θα έχουν τη Χάρη του Θεού και θα είναι πάντα δυνατοί;

Λίγο να αφαιρεθεί η Χάρη του Θεού, όσο μεγάλος και αν είσαι, πέφτεις χαμηλά.

-Πόσοι Πατριάρχες δεν έγιναν αιρετικοί;

-Πόσοι Αρχιερείς δεν δίδαξαν λάθος το λαό;

-Πόσοι ιερείς έγιναν απλά υπάλληλοι της Εκκλησίας και όχι πατέρες της Εκκλησίας;

-Πόσοι από τους μοναχούς και τους ιεροκήρυκες δεν μπόρεσαν να διδάξουν σαν μάνες τα παιδιά τους, αλλά έβγαζαν ωραία κηρύγματα μόνο και μόνο για το θεαθήναι;

«Γονείς, προσεύχεστε στο Θεό για να δώσει στα παιδιά σας το Άγιο Του Πνεύμα»

- Αναρωτηθείτε όμως και σεις, πόσες μάνες έχουν την αγωνία των παιδιών τους;
- Πόσοι πατεράδες ζείτε την πραγματική τους αγωνία;
- Ξέρετε πως εκφράζεται η πραγματική τους αγωνία;
- Μήπως με το να πας να αγοράσεις ωραία ρούχα στο παιδί σου ή να αγοράσεις καλό φαγητό για να φάει το παιδί σου;
- Ή μήπως με το να γονατίσεις και να προσεύχεσαι για το παιδί σου;
- Με το να αγωνιάς για την ψυχή του παιδιού σου!
- Άλλωστε το σώμα του παιδιού σου, πόσα χρόνια θα αντέξει, εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα, ενενήντα, εκατό; Τόσο ζούμε συνήθως.
- Η ψυχή του όμως, πεθαίνει με το σώμα;
- Όχι.
- Εάν λοιπόν η ψυχή του είναι αιώνια, αντιλαμβάνεστε ότι ο μοναδικός στόχος του γονιού είναι να μεταφέρει στο παιδί του την ωφέλεια της ψυχής, τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, γιατί μόνο με το Άγιο Πνεύμα ο άνθρωπος γίνεται σωστός άνθρωπος, τέλειος άνθρωπος.
- Πότε είμαστε άνθρωποι;
- Πότε λέμε, «δες τι καλός άνθρωπος είναι αυτός!»;
- Όταν μέσα σε αυτόν διαπιστώσουμε αγάπη, ευσπλαχνία, καλοσύνη, ευγένεια.
- Αν όμως δούμε έναν άνθρωπο, ο οποίος είναι σκληρός, συκοφάντης, φθονερός, τότε τι λέμε γι' αυτόν;
- «Αχ τον παλιάνθρωπο!». Δεν τον λέμε καν άνθρωπο!
- Εσείς λοιπόν, τι θέλετε από όλα αυτά να είναι τα παιδιά σας, άνθρωποι ή παλιάνθρωποι;
- Δεν μιλάω για σας, για τα παιδιά σας μιλάω.
- Να είναι άνθρωποι.
- Για να είναι όμως άνθρωποι, πρέπει να νιώσετε, να καταλάβετε, τότε αυτή η ύπαρξη, έγινε άνθρωπος;
- Όταν ο Θεός τον έπλασε από χώμα, την ώρα εκείνη που εμφυσήθηκε μέσα του Το Άγιο Πνεύμα, τότε έγινε αυτό το πλάσμα άνθρωπος. Όταν έχουμε το Άγιο Πνεύμα μέσα μας είμαστε άνθρωποι. Όταν το χάνουμε το Άγιο Πνεύμα, τότε γινόμαστε διαβολεμένοι άνθρωποι. Όμως, τι από τα δυο θέλετε να είστε, διαβολεμένοι ή θεοφώτιστοι;
- Θεοφώτιστοι.

Για να γίνετε όμως θεοφώτιστοι άνθρωποι, πρέπει να αναζητάτε το Άγιο Πνεύμα.

-Ποιος σήμερα γονατίζει για να παρακαλέσει τον Θεό να στείλει το Άγιο Πνεύμα, λέγοντας αυτή την ταπεινή και γλυκιά προσευχή; **“Θεέ της καρδιάς μου, στο όνομα του Γιού Σου, Αυτού που θυσιάστηκε για μας, που είναι και ο δικός μας Βασιλιάς, στείλε μας το Άγιο Σου Πνεύμα”.**

Παλιά λέγανε στα σχολεία μια ωραία ιερή προσευχή:
 «Βασιλεῖ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα της
 ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὸ πάντα
 πληρὼν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς
 χορηγός, ὁ λῶν καὶ σκηνώσων ἐν ἡμῖν καὶ
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον
 ἡμᾶς ψυχὰς ἡμῶν».

Για το Ἅγιο Πνεῦμα μιλάει, που το παρακαλούμε να
 ἔλθει και να κατασκηνώσει στην καρδιά μας, γιατί αν
 δεν κατασκηνώσει στην καρδιά μας το Ἅγιο Πνεῦμα
 δεν γίνεται τίποτα.

Αυτή την προσευχή την λέγαμε παλιά και στα σπίτια μας. Τώρα δυστυχώς την καταργήσαμε
 και ἀπὸ τα σχολεία και ἀπὸ τα σπίτια.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ τόπος που οἱ Χριστιανοὶ εκφράζουν τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τους στὸν Βασιλιά τῆς καρδιάς τους Θεό

Με ὅλα αὐτὰ θέλω να σας πω ἓνα πράγμα. Μην ἔρχεστε στὴν Ἐκκλησία μονάχα για να Τον
 ικετεύετε για τα λάθη σας. Τον συγκινεῖ βέβαια αὐτό, ὅταν ταπεινώνεστε και ζητάτε ἔλεος.
 Μην ἔρχεστε στὴν Ἐκκλησία μόνο ἀπὸ συνήθεια, γιατί πρέπει να βρεθεῖτε τὴν Κυριακή σαν
 οἰκογένεια ἐκεῖ. Του ἀρέσει βέβαια, γιατί βλέπει τα παιδιά Του. Μην ἔρχεστε ὅμως μόνο γι'
 αὐτοὺς τοὺς λόγους. Ἀλλά να ἔρχεστε για τὸν κύριο λόγο, για να εκφράσετε τὸν θεϊκὸ
 ἔρωτα τῆς καρδιάς σας σ' Εκείνον.

Εἶναι ὁμορφο να νιώθει ὁ Πατέρας, ὅτι ἔρχεται τὸ παιδί του να Τον βρεῖ. Εἶναι ὁμορφο να
 νιώθει, ὅτι δεν ἔρχεται εθιμοτυπικά.

-Ρωτεῖστε τὸν εαυτὸ σας, πως θα σας ἄρεσε να ἔλθει τὸ παιδί σας στὸ σπίτι σας;

Θα σας δώσω να το καταλάβετε με ἓνα παράδειγμα:

Μια γυναίκα λέει στὸν σύντροφό της:

«Πάμε να δούμε τὴν μάνα μου, γιατί πέρασε μια βδομάδα και δεν τὴν εἶδαμε καθόλου.
 Πάμε να τὴν δούμε, ἔστω και για λίγο».

-Αὐτά, δεν εἶναι λόγια μόνο και μόνο, για να ξεγελάσεις τὴν κατάσταση και να δείξεις ὅτι
 δήθεν ενδιαφέρεσαι για τὴν μάνα σου;

-Σας ἀρέσει να σας επισκέπτονται ἔτσι;

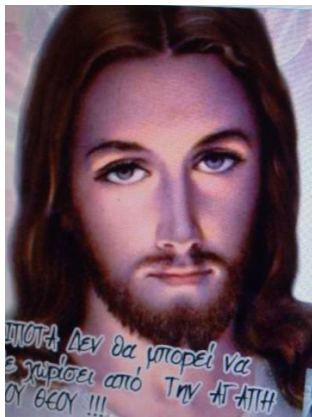
-Ἢ σας ἀρέσει να ξέρετε, ὅτι ἔρχεται τὸ παιδί σας, γιατί σας ἀγαπάει;

-Γιατί μας ἀγαπάει.

Τι ωραῖο πράγμα ν' ἀκούς τὸ παιδί να λέει: «Πάμε να δούμε τὴν μάνα μου, τὴν πεθύμησα,
 τὴν ἀγαπᾶω! Πάμε να δούμε τὸν πατέρα μου, τὸν λατρεύω!».

-Τὸ ἴδιο πράγμα εἶναι να επισκέπτεσαι τὸν γονιό σου με ἀγάπη και λατρεία και τὸ ἴδιο
 εθιμοτυπικά; Εσείς τι λέτε;

Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ Ἐκκλησία! Εἶναι ἡ ἡμέρα που συναθροίζονται τα ερωτευμένα
 παιδιά του Θεοῦ, για να μιλήσουν στὸ πραγματικὸ χτυποκάρδι τῆς καρδιάς τους, στὸν
 Βασιλιά τῆς καρδιάς τους, στὸ μεγάλο τους ἔρωτα, που εἶναι ὁ Θεός.

-Τι ήταν νομίζετε ο Θεός της καρδιάς τους για τους Αγίους;

-Ήταν ο έρωτας της ψυχής τους.

-Τι νομίζετε έκανε τους Μάρτυρες να θυσιάζονται, τους Οσίους να ασκητεύουνε, τους Ιεροκήρυκες και τους Προφήτες να μιλούν;

Ήταν ο μεγάλος έρωτας που είχαν για το Θεός τους, το χτυποκάρδι της καρδιάς τους!

Αν δεν έλθεις στην Εκκλησιά με αυτή την πρόσκληση, τότε τι νόημα έχει η παρουσία σου εκεί; Απλά θα βιάζεσαι και θα λες:

«Αχ άργησα πάλι! Άντε τελείωνε παπά, τελείωνε ψάλτη, για να φεύγουμε».

Είναι καλύτερα, παιδί μου, να μην έλθεις καθόλου στην Εκκλησία. Δεν σε πιέζει κανένας να έλθεις. Γι' αυτό σας είπα, ότι οι επισκέψεις στο ναό του Θεού, δεν είναι επισκέψεις σε ένα ναό, αλλά είναι επισκέψεις στην καρδιά του Θεού! Δεν έρχεστε απλά εδώ για να βρεθείτε στο ναό. Έρχεστε για να δεχτείτε τον Βασιλιά στην καρδιά σας.

Γι' αυτό η Θεία Λειτουργία της Κυριακής δεν έχει τόση αξία σαν προσευχή, γιατί μπορείς να την κάνεις την προσευχή σου παντού, όσο γιατί θα πάρεις στην καρδιά σου Αυτόν, που εσύ είσαι ερωτευμένος, που εσύ είσαι ερωτευμένη, τον Θεό της καρδιάς σου!

Ένα πράγμα θα μπορούσα να πω σε όλους τους πνευματικούς:

Μην αναζητείτε να βρείτε λάθη, που εμποδίζουν τον Θεό να αγκαλιάσει και να γίνει ένα με τα παιδιά Του. Μην λέτε «μα έκανε εκείνο, μα έκανε το άλλο!». Αλλά να αναζητάτε να δείτε, πόσο η ψυχή τους αναζητάει τον Θεό. Τι να το κάνεις, να είναι κάποιος δήθεν αγνός, δήθεν δίκαιος, δήθεν καλός, αλλά στην καρδιά του να μην έχει καθόλου αγάπη για τον Θεό; Όταν θα έρχεστε εδώ και όποτε θα πηγαίνετε στην Εκκλησία, θα ρωτάτε την καρδιά σας ένα πράγμα: "Τον αγαπώ τον Θεό μου; Τον λατρεύω τον Θεό μου; Τον λατρεύω τον Βασιλιά μου;"

«Αγαπήστε τον Ιησού, όπως η Παρθένος Μαριάμ, δηλαδή, σαν Γιό και Θεό σας»

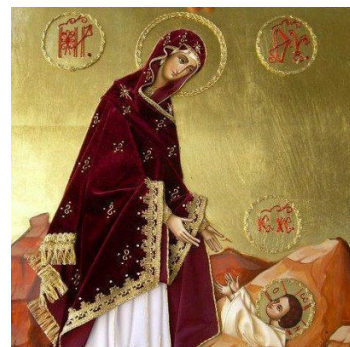
Αλλά αυτό για να το πετύχετε, πρέπει πρώτα να κάνετε φίλη, βοηθό και σύντροφό σας την Μάνα Του, την Παναγία μας. Αυτή μόνο μπορεί να σας διδάξει την λατρεία που μπορεί να έχετε σαν γυναίκες στο Γιό της, τον Μονογενή.

Για να φτάσεις στον Θεό Πατέρα, δεν μπορείς με κανένα άλλο τρόπο να το καταφέρεις, παρά μόνο μέσα από το Γιό της. Γιατί ο Θεός Πατέρας έστειλε εξεπίτηδες τον Γιό Του, να γίνει άνθρωπος, για να Τον λατρέψουμε και μέσα από Αυτόν να γίνουμε ένα με τον Θεό Πατέρα.

-Ένα Θεό, μπορείς να Τον αγκαλιάσεις;

-Όχι, γιατί είναι αόρατος.

Τον Γιό Του όμως, που έγινε άνθρωπος μπορείς να Τον αγκαλιάσεις, γιατί είναι άνθρωπος. Τον αγκάλιασε η Μάνα Του, Τον χάιδεψε, Τον σήκωσαν οι ποιμένες, Τον αγκάλιασαν τα

μικρά παιδάκια, βρέθηκαν αμαρτωλοί κοντά Του, έπιασαν τα πόδια Του, έπιασαν τα χέρια Του, Του ζήτησαν συγνώμη, είδαν να βάζει το χέρι Του, πάνω στο κεφάλι τους. Όλοι αυτοί που υπέφεραν, άκουσαν από το γλυκό Του στόμα, να τους δίνει παρηγοριά, να τους δίνει ελπίδα, να τους δίνει χαρά.

Αυτός είναι ο γλυκός μας Ιησούς! Αγαπήστε Τον, όχι μόνο σαν Θεό Παντοκράτορα, που είναι ένα με τον Θεό Πατέρα Του, αλλά και σαν άνθρωπο όπως ήτανε. Αγκαλιάστε Τον και μιλήστε Του απλά. Έζησε μαζί μας, είδε τους πόνους μας, είδε τις πίκρες μας, είδε τα βάσανά μας, είδε τις πτώσεις μας, είδε τις αμαρτίες μας, είδε να πέφτουνε αμαρτωλοί, είδε πόρνες, είδε ληστές, είδε απατεώνες. Όλους αυτούς τους είδε, όμως τι έκανε; Τους έδιωξε ή τους αγκάλιασε;

-Τους αγκάλιασε!

Επομένως αυτό που χρειάζεται είναι να επαναφέρουμε αυτή τη θεολογία, που πρέπει να γνωρίσουμε και να την βάλουμε ξανά καλά στην καρδιά μας, ότι δηλαδή, ο Χριστός θέλει να αγαπηθεί, όχι μόνο στην θεϊκή Του φύση, σαν Θεός, αλλά και στην ανθρώπινή Του φύση, σαν Θεάνθρωπος.

Εμείς δυστυχώς ζούμε πολλές φορές σαν τους μονοφυσίτες. Υπερτιμούμε την θεϊκή Του φύση και αγνοούμε παντελώς την ανθρώπινή Του φύση. Γι' αυτό και δεν έχουμε την δύναμη και παραξενευόμαστε όταν ακούσουμε κάποιον να μας λέει:

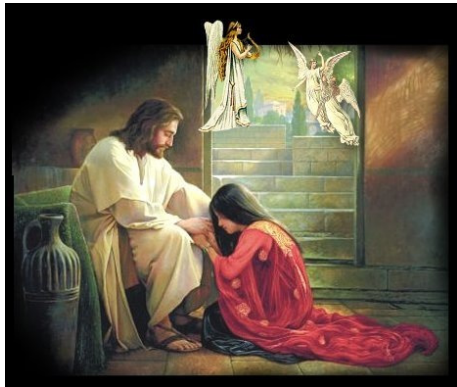
“Αγάπησε τον Χριστό, σαν δικό σου Βρέφος, σαν δικό σου Παιδί”.

-Μήπως αυτό δεν έκανε η Παναγία;

-Μήπως αυτό δεν έκανε ο Γέροντας Ιωσήφ;

-Μήπως αυτό δεν έκαναν όλοι οι ποιμένες, που Τον αγκάλιασαν;

-Μήπως αυτό δεν έκαναν αυτοί οι άνθρωποι, που βρέθηκαν κοντά Του;

Κάντο τότε και συ! Πέσε στα πόδια Του, πιάσε τα χέρια Του, αγκάλιασε Τον, πέσε στο στήθος Του, όπως έκανε ο Ιωάννης ο θεολόγος. Αυτή είναι η σωστή αντιμετώπιση μιας ερωτευμένης καρδιάς σ' Εκείνον, που είναι ο μοναδικός έρωτας του κόσμου. Μιλώ για τον έρωτα, γιατί ο έρωτας έχει πόθο και πάθος! Δεν είναι μια αφηρημένη αγάπη, **είναι η συγκεκριμένη αγάπη!**

Δεν είναι μια απλή αγάπη, που την διδάσκει όλος ο κόσμος. Οι Βουδιστές, οι Ινδουιστές και οι

υπόλοιτες θρησκείες μιλούν για αγάπη. Ακόμα και οι διάβολοι μεταξύ τους, έχουν κάποια σχετική αγάπη. Γι' αυτό ακόμα συνυπάρχουν, γιατί αν διάβολος, τον διάβολο πολεμούσε, θα είχανε διαλυθεί. Το φαντάζεστε;

Όμως αυτό που μας ζητάει ο Θεός, είναι τον έρωτα της καρδιάς μας σ' Εκείνον. Και ο έρωτας αυτός με ένα τρόπο εκφράζεται, με το να μεταλαβαίνεις το Σώμα και το Αίμα Του!

Οι ιερείς πρέπει να είναι ευσπλαχνικοί, όπως ο πολυεύσπλαχνος Θεός

Ικετεύω τους πνευματικούς εκείνους, που λατρεύουν ερωτικά τον Θεό, να σκεφτούν ότι εκτός από την δικαιοσύνη του Θεού, που και αυτή είναι άκρως ευσπλαχνική, να σκεφτούν πάνω από όλα την ευσπλαχνική Του καρδιά και να φέρουν όλα τα πληγωμένα παιδιά του Θεού μέσα στην καρδιά Του. Να τους αφήνουν να μεταλαβαίνουν τακτικά, γιατί μόνο Εκείνος, όταν ενωθεί με την ψυχή ενός ανθρώπου, έχει την δύναμη να βοηθήσει το πληγωμένο Του παιδί, για να μπορεί να σηκώνεται και να διώχνει μακριά τα λάθη της αμαρτίας. Δεν φεύγουμε αυτά με τη σκληρότητα, αλλά φεύγουμε με τον θεϊκό έρωτα. Μόνο όταν αγαπάς κάτι πολύ, ξεχνάς όλα τα υπόλοιπα. Μόνο αν αγαπήσεις τον Θεό με την καρδιά σου, μπορείς να αντισταθείς σε όλους τους πειρασμούς της ζωής σου. Αν αυτό δεν το κάνεις, τότε μάταια αγωνίζεσαι. Δεν πρόκειται ποτέ εύκολα να σηκωθείς και να δεις στον ήλιο μοίρα.

Μια φορά πήγε ένα παιδί να εξομολογηθεί σ' έναν πνευματικό και του είπε:

-Πέφτω, πάτερ, σ' ένα λάθος δυο χρόνια συνέχεια.

-Δεν θα μεταλάβεις, παιδί μου. Θα ξανάρθεις μετά από δυο χρόνια, του είπε ο πνευματικός. Το παιδί δεν ξανάρθε μετά από δυο χρόνια. Χάθηκε, γιατί το παιδί δεν είχε από πουθενά βοήθεια, ούτε από την Θεία Κοινωνία, ούτε από την Εκκλησία. Άλλωστε δεν είχε πλέον και διάθεση να ξαναπάει στην Εκκλησία.

-Ποιο ήταν το αποτέλεσμα;

Μετά από δυο χρόνια, τον συνάντησε κάπου ο πνευματικός και τον ρώτησε:

-Τι έκανες, παιδί μου; Εφάρμοσες όλα αυτά που σου είπα;

-Πάτερ δεν μπόρεσα...

-Παιδί μου, λυπάμαι, αλλά πρέπει άλλα δυο χρόνια να περάσουνε για να κοινωνήσεις.

-Πάτερ, έχω ανάγκη τον Χριστό!

-Παιδί μου, ο Χριστός περιμένει, μην στεναχωριέσαι, του απάντησε ο πνευματικός...

-Ποιος αλήθεια μπορεί να περιμένει δύο χρόνια;

-Αφαίρεσες την αγωνία από τη στοργική καρδιά και την αγκαλιά του Θεού Πατέρα και συ του λες ότι ...περιμένει;

-Ποιος γονιός περιμένει;

-Ποιος γονιός δεν έχει αγωνία για το παιδί του;

-Ποιος γονιός δεν έχει κάνει την καρδιά του να τρέμει, να πονάει, να σκιρτάει για το παιδί του και έρχεσαι εσύ και λες τέτοια πράγματα;

Από εκεί καταλαβαίνεις, ότι ο ιερέας αυτός δεν ξέρει τον Θεό, δεν ξέρει αυτό που λέει το Ευαγγέλιο σήμερα: «Γίνεσθε ο□ν ο□κτίρμονες, καθ□ς κα□ □ πατ□ρ □μ□ν ο□κτίρμων □στίν».

Επίλογος

Εύχομαι και στους μικρούς και στους μεγάλους, να βάλετε απλά μέσα στην καρδιά σας, σαν στόχο της ζωής σας, μονάχα ένα πράγμα: Να ερωτευθείτε τον Θεό. Να γίνει ο Χριστός η καρδιά σας και ο Βασιλιάς σας! Να γίνει ο έρωτας της ψυχής σας!

Τότε να ξέρετε ότι Αυτός θα είναι που θα σας βοηθάει, να ξεπερνάτε τις δυσκολίες και τα προβλήματα της ζωής και θα σας απαλλάξει από τα χίλια δυο λάθη και αμαρτήματα. Κυρίως όμως, Αυτός θα είναι που θα σας δώσει και την ευτυχία. Γιατί ευτυχία, το μάθαμε άλλωστε όλοι, μόνο μέσα στον έρωτα βρίσκεται. Στον κοσμικό έρωτα είναι ολιγόχρονη αυτή η ευτυχία. Άλλωστε αυτό το είδαμε στην πράξη, παντρεύονται από έρωτα και χωρίζουν σε μικρό χρονικό διάστημα. Αυτοί είναι οι κοσμικοί έρωτες. Δεν έχουν αξία, γιατί είναι ευμετάβλητοι.

Αλλά μην πείτε το ίδιο για το θεϊκό έρωτα. Ποτέ ο Θεός δεν σε απαρνήθηκε. Αλλά να ξέρεις, ότι ποτέ δεν θα σε αφήσει και σένα να Τον απαρνηθείς, όταν μέσα στην καρδιά σου ερωτικά, θεϊκά Τον αγαπάς. Θέλει να είμαστε Εκείνος η Μάνα και ο Πατέρας και εμείς τα σπλάχνα και τα μωρά Του, που καμιά μάνα με τίποτα δεν τα αποχωρίζειτε.

Όταν τα σκέπτεστε αυτά, να προσεύχεστε με αυτή την σκέψη:

«Θεέ της καρδιάς μου, είσαι ο Μπαμπάς μου και εγώ είμαι ο γιός σου, είμαι η κόρη σου».

Όταν πάλι χαίρεσαι τη ζωή, χαίρεσαι την φύση, χαίρεσαι την κτίση, τα λουλούδια, την θάλασσα, τον αέρα, να Του λες: «Σ' ευχαριστώ, Πατέρα μου».

Πως Του αρέσει να ακούει αυτή τη λέξη ευγνωμοσύνης από τα παιδιά Του!

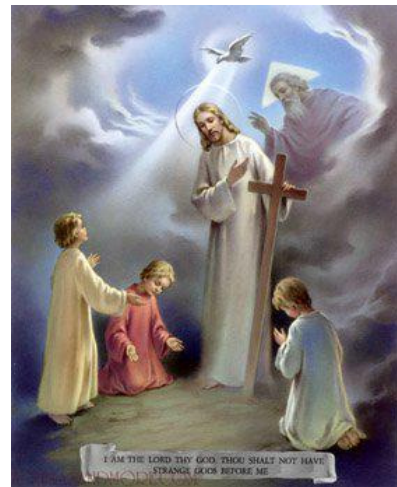
Και όταν πας να πλαγιασείς, να ξεκουραστείς, να Του λες απλά:

«Αχ, Πατέρα μου, Σ' ευχαριστώ, που τώρα ξεκουράζεται, όχι μόνο το σώμα μου, αλλά και η καρδιά μου». Εκείνος να ξέρεις, ότι εκείνη τη στιγμή σε ευλογεί πιο πολύ.

Και την ώρα που λες μια γλυκιά κουβέντα:

«Θεέ της καρδιάς μου, Σε πιστεύω, Σε λατρεύω και Σ' αγαπώ» να ξέρεις ότι γυρνάει και σου λέει:

«Γιέ Μου, να ήξερες πόσο Σε λατρεύω! Είμαι τόσο ερωτευμένος με σένα, γιέ Μου, που δεν μπορείς να φανταστείς. Δεν υπάρχουν λόγια να περιγράψουν τον θεϊκό έρωτα, που έχω για σένα γιέ Μου και για σένα κόρη Μου. Μονάχα ένα θα σου πω: Ότι για σένα έστειλα τον Γιό Μου να θυσιαστεί. Το μόνο που σας ζητάω, είναι ένα πράγμα: Αγαπήστε τον Γιό Μου, παίρνετε το Σώμα και το Αίμα Του, για να γίνουμε Εγώ και συ ένα, γιατί αυτή είναι η εντολή Μου: «Μείνατε □ν □μοί, κ□γ□ □ν □μ□ν!»

Εύχομαι ο Θεός να σας ευλογεί όλους. Αμήν.